

om, er, at faa en *god* Ordning, og derfor synes jeg, vi maa have Tid til at overveje Spørgsmaalet. Dette med Hensyn til, hvornaar Revisionen skal finde Sted.

Saa er der det langt mere vidtrækkende Spørgsmaal, hvorledes Revisionen skal være. Der føler det ærede socialdemokratiske Medlem (H. P. Hansen [Sorø Amt]) sig skuffet over, at det, man i sin Tid gik ud fra var Hensigten i daværende Regeringskredse, ikke er sket Fyldest. Det synes jeg dog ikke, det ærede Medlem har Grund til. Han har haft den Glæde af faa en Systemforandring i Regeringen, men saa maa han ogsaa tage disse Smaasorger med, som en saadan Systemforandring kan medføre. Jeg er ikke saa interesseret som min Forgænger i at faa det kommunale Politi afskaffet; jeg synes tværtimod, at det er godt, at Kommunerne har en meget stor Indflydelse paa Politiet. Det er kommunale Forskrifter, Politiet skal overvaage, det er Kommunerne, der giver Reglerne om Gadefejning, og hvad det nu kan være, og disse forskellige Regler maa fortolkes i den Aånd, hvori Kommunalbestyrelserne har givet dem. Jeg tror derfor, det er heldigt for Kommunerne at have stor Indflydelse paa Politiet, og det vilde de ikke i samme Grad have, naar Politiet blev et Statspoliti. Men jeg synes, vi kunde undlade at diskutere dette Spørgsmaal. Her er kun Tale om Tidspunktet for Revisionen, og jeg synes, der maa kræves nogle Aar til Overvejelse af nye Regler.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Jeg mener ikke som den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører, at man kan skille de to Spørgsmaal fra hinanden: Revisionen og Fordelingen af Udgifterne ved Politiets Ordning, idet de to Ting absolut hører sammen. Jeg har den Tro, og jeg kan sige, at det er en meget sikker Tro, at naar man fra Regeringspartiernes Side og specielt fra Venstres Side og den højtærede Justitsministers Side er imod en Revision af Ordningen, er det maaske fortrinnsvis grundet paa, at man af økonomiske Hensyn ønsker at opretholde de bestaaende Tilstande. Thi det er jo klart for alle, at Landkommunerne slipper meget billigt ved den Ordning, vi har nu, med Hensyn til

væsenet, medens Købstæderne er ramt meget haardt. I det Udvalg, der i 1919 var nedsat til at behandle disse Spørgsmaal, skinnede det jo ogsaa stærkt frem, at Modstanden var stærkest hos Venstre — jeg kan næsten sige, at den udelukkende fandtes hos Venstre — mod at faa et Statspoliti. Jeg noterer med Tilfredshed, at den ærede Ordfører udtalte, at han for sit Vedkommende mener, at det vilde være heldigst at faa Statspoliti. Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne var for den ærede Ordfører af mindre Betydning. Det er jo altid en Tilfredsstillelse af en Ordfører, og en speciell Tilfredsstillelse i dette Tilfælde af en Ordfører, der hører til Venstre, at høre, at man ogsaa der kan tænke sig en Ordning, hvorved hele Politiet bliver Statspoliti. Men jeg maa paa ny beklage, at man skal have saa mange Aars Overvejelse, inden man paa ny ønsker at tage Sagen op til Behandling.

Det lyder jo overordentlig smukt, naar den højtærede Justitsminister siger, at han for sit Vedkommende ikke er interesseret i at faa Statspoliti, fordi man af Hensyn til Kommunerne selvstyre ikke bør berøve dem den Indflydelse, de nu har, paa Ansættelsen og Benyttelsen af Politiet. Jeg haaber, at den højtærede Minister i Fremtiden vil skrive sig disse Ord bag Øret, naar hans Politimestre Landet over kommer med Besværinger over, at Byraadene ikke er dem følgende, naar de ønsker forøgede Udgifter. Det synes desværre ikke at være saaledes i Øjeblikket. I Henhold til Lovén skal Kommunerne afholde Udgifterne ikke alene til Politiet, men ogsaa til Kontorer, Inventar, og hvad der ellers hører til Politiets Virksomhed. Og nu kan Politimestrene være meget elskværdige Mennesker, men det er ikke altid, de er økonomiske Mennesker, og de Ønsker, de fremsætter, kan maaske undertiden fra et Politimestersynspunkt være meget rimelige, men der er kun den kedelige Omstændighed, at de kan være meget kostbare for Kommunerne. Og her er det Princip fastslaaet, som Venstre ellers taler imod, at den ene Administration bestemmer, hvad der skal udrædes, den anden betaler. Saaledes er Forholdet nu. I Henhold til Lovén om Politiets Ordning, er det vist, kan Justitsministeren tillade en særlig Udrustning af Politiet, og man har set, at Politimestrene i adskillige Byer har